ஓம்
ஸ்ரீ ஜிநாயநம:

தருமசீலன்.

" அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. "

(All Rights Reserved.)

OFFICE ... REGISTRAR
2-NOV 1920
MADRAS.

புத்தகம் 3	இரௌத்திரி ௵ வைகாசி ௴ 1920 ௵ மே ௴	சஞ்சிகை 2

தருமோபதேசம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கணவனில்லாச் சமயத்தில் கூந்தல் சீவிக்
கந்தமுள்ள மலர்சூடி முகமினுக்கி
வணமிகவே கண்ணுக்கு மையிட் டாடை
வகைவகையா வுடுத்திநகை மகிழ்ந் தணிந்து
குணமின்றி யுடல் குலுக்கித் திரியும் பெண்தான்
குடித்தனத்துக் காகாமூ தேவி யாவாள்
பணமீதிற் பேராசை கொள்ளும் பெண்டிர்
பதிவிரதை யாகாளே பாரின் மீதே. (௯௭)

மதியின்றித் தனவந்தர் பிள்ளை யென்று
மடையருடன் கூடியா ளிழுக்கும் வண்டி
அதிகெம்பீ ரத்துடனே யேறி யெங்கும்
அழகுடனே திரிகின்ற பேயருக்குத்
துதிபேசிக் கடன்சீட்டொன் றுக்குப் பத்தாத்
துரிதமுட னெழுதுவித்துப் பணங்கொடுத்துச்
சதியாக அவர்குடியைக் கெடுத்தே போடும்
சண்டாளர் நரகைவிட்டுத் தாண்டி டாரே. (௯௮)

தன்பிள்ளை செய்தகுற்றந் தன்னைக் கண்டும்
சட்டெனவே யவனைக்கண் டித்தி டாமல்
என்பிள்ளை யெத்துடுக்குஞ் செய்ய மாட்டான்
ஏனவன்மேல் நீங்கள்குறை யியம்பு கின்றீர்
என்று குறை சொன்னவர்மேற் குறைகள் கூறி
யெப்பொழுதும் சண்டையிடுந் தந்தை தாயர்
பன்றியினு மூர்ப்பன்றிப் பிறப்பா மென்று
பகரலா மவர்முகத்தில் விழிக்கொண் ணாதே. (௯௯

தருமசீலன்.

இரௌத்திரி௵ வைகாசிமீ

மனிதர்க் குறுதி மொழிகள்.

ஆகமங் கூறிய வழிகளினாலே நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து, நுட்ப மாகிய நற்பொருளினிடத்தே மனத்தைச் செலுத்தி, துன் மார்க்கங்கள் பல வற்றையும் ஒழித்து சூரியனை நிகர்த்து உலகத்து அஞ்ஞான விருளை நீக்குகின்ற அருகத் பரமேஷ்டியின் மார்க்கத் தைச் சார்ந்து நின்ற, நன்ஞானம், நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம் என் னும் இரத்தினத் திரயங்களாகிற குணங்களைப் பொருந்தினால், அச் செய்கையானது, நரக கதி, விலங்கு கதி, மக்கட் கதி, தேவ கதி என்னும் சதுர்வித கதிகளிற் சார்ந்து நின்ற பவ்விய ஜீவன்களுக்கு ஆக்கத்தைத் தருவதாம்.

“ அறிவினாற் பெரிய நீரா ரருவினை கழிய நின்ற
நெறியினைக் குறுகி யின்ப நிறைகட லகத்து நின்றார்
பொறியெனும் பெயர வைவாய்ப் பொங்கழ லரவின் கண்ணே
வெறிபுலங் கன்றி நின்றார் வேதனைக் கடலு ணின்றார் ”

என்றபடி, அறிவினாலே சிறந்த, பெருந் தன்மை யுடையோர், நீக்கு தற் கரிய தீவினை நீங்குவதற் கேதுவாகி நின்ற சன்மார்க்கத்தைச் சார்ந்து, அநந்த சுகமாகிய இன்பவாரிதியிலே மூழ்கி, இன்பத்தை அனுபவித்து அவ்வானந்தத்திலே நின்றார்கள்; மிகுந்த உலக ஆ சையாகிய நஞ்சை யுடைய உடம்பென்னும் பாம்பினிடத்தே யுள்ள, ஐம்பொறிகள் என்னும் பெயரை யுடையன வாகிய ஐந்து வாய்களு க்குக் களிப்பைச் செய்கின்ற விஷயாதிகளில் ஐந்தறிவையுஞ் செலு த்தி அவற்றில் அழுந்தி நின்றவர்கள் துன்ப சாகரத்தில் அழுந்தி மிக்க வருத்தத்தை அடைந்து நின்றார்கள்.

“ கூற்றுவன் கொடியனாகிக் கொலைத் தொழிற் கருவி சூழ்ந்து
மாற்றரும் வலையை வைத்தான் வைத்ததை யறிந்து நாமும்
நோற்றவன் வலையை நீக்கி நுகர்ச்சியி னுலக நோக்கி
ஆற்றுறப் போதல் தேற்றா மளியமோ பெரிய மேகாண். ”

என்றவாறு, எமனானவன், மிகுந்த கொடுமையை யுடையவனாய்க் கொலைத் தொழிலைச் செய்கின்ற வாத பித்த சிலேட்டு மங்க ளென்னும் வார்களை ஆராய்ந்தெடுத்து அவற்றினாலே, சிக்கினோர் தப்பிக் கொள்வதற்கரிதாகிய ஆயுக்கன்மம்(அதாவது: வாத பித்தசிலேட்டு மங்களால் ஆயுள் இவ்வள வென்றேற் படுத்தி வைப்பதாகிய வினை) என்னும் வலையை உண்டாக்கி வீசி வைத்தான். அவ்வாறு வலை வீசினவத்தனை அறிவினாலே அறியத்தக்க நாமும் அறிந்து தவத்தைச் செய்து, அவன் அங்ஙனம் ஏற்படுத்தி வைத்த அவ்வலையினின்றும் நீங்கி, இதற்கு முன்னே அனுபவிக்காத அனுபவத்தை யுடையதாகிய முத்தி யுலகத்தை நோக்கி, நேரான வழி பொருந்தப் போவதை அறிய மாட்டோம்; இத்தகைய எளிய தன்மையை யுடைய நாம் ஓ! ஓ!! மிகவும் பெரியவர்கள்; நம்மைக் காட்டினும் தாழ்ந்தவர்கள் ஒருவருமே யில்லை.

“போனா றிடும்பை யெல்லாம் பிளந்திடும் பிறப்பு நீக்கும்
ஆரமிர் தரிதிற் பெற்று மதன்ப்பன் கோடல் தேற்றும்
ஒருமைம் பொறியு மோம்பி யுளபகல் கழிந்த பின்றைக்
கூரெரி கவரும் போழ்திற் கூடுமோ குறித்த வெல்லாம்.”

என்றபடி, பெரிய மன வருத்தத்தைச் செய்கின்ற உலக துன்பங்களை யெல்லாம் தவஞ் செய்து நீக்குதற்குக் காரணமானதும், பிறப்பை நீக்கிக் கொள்ளத் தக்கதும், அமிர்தம் போன்ற சிறப்புள்ளதுமான இம்மானிட தேகத்தை நாம் அரியதவப் பயனாலே அடைந்தோம்; அப்படி யடைந்தும் இதனால் பெறத் தக்க பயனைக் கொள்ளும் விதத்தை அறியாமலிருக்கிறோம்; நாம் இப்படியே இருந்து ஐம்பொறிகளாலும் அனுபவிக்கும் அனுபவங்களை யெல்லாம் அவற்றிற்குரிய ஐம்புலன்களாலும் அனுபவித்துப் பேணி, நமக்கேற்பட்ட வாழ்நாள் கழிந்து போனால், அவ்வாறு நீங்கிய பிறகு நமது தேகத்தை அக்கினியானது பற்றி யெரித்துக் கவர்ந்து கொண்டு போகும்; அப்போது நாம் தரும காரியங்களைச் செய்ய வேண்டு மென்று நினைத்தால் அப்படி நினைத்தவை யெல்லாம் கை கூடுமோ? நீங்கள் எல்லோரும் இதனை ஆராய்ந்து பார்ப்பீராக.

“தழங்குரன் முரசிற் சாற்றித் தத்துவந் தழுவல் வேண்டிச்
செழுங்களி யாளர் முன்ன ரிருளறச் செப்பி னாலும்
முழங்கழல் நாகின் மூழ்கு முயற்சிய ராகி நின்ற
கொழுங்களி யுணர்வினாரைக் குணவதங் கொளுத்தலாமோ?

என்றவாறு, உலகத்தில் எல்லோரும் உண்மைப் பொருளைத் தழுவி ஒழுங்கில் நடப்பதற்காக, அநந்தாநுபந்திக்குரோதம், அநந்தாநு பந்திமானம், அநந்தாநு பந்தி மாயை, அநந்தாநு பந்திலோபம், மித்தியாத்துவம், சம்மியக் மித்தியாத்துவம், சம்மியக்த்துவப் பிரகிருதி ஆகிய தரிசன மோகனீயப் பிரகிருதி ஏழும் பொருந்தியவர்களும், மிக்க மயக்கத்தை யுடையவர்களுமாகிய இவ் வுலகத்தவர்க்கு முன்னே, அறிவுடையவர்கள், முழங்குகின்ற சப்தத்தை யுடைய முரசறைந்து, இருள் நீங்கும்படி நல்ல உபதேசங்களைக் கூறினாலும் அவர்கள் அவற்றை மனத்திற் கொள்ளாமல் தீய காரியங்களையே செய்து, முழங்குகின்ற அழல்வடிவமான நரகத்திலே விழ்ந்து மூழ்குவார்கள்; அவ்வாறு மூழ்கும் பாவத்தை முன்னே செய்தவர்களாகி, அவ்வழியில் நின்றவர்களும், அளவற்ற மயக்கம் பொருந்திய அறிவை யுடையவர்களுமாகிய அவர்களைக் குணவிரதத்திற் சாரும்படி செய்ய முடியுமோ? ஒரு நாளும் முடியாது. ஆதலின், அவர்களின் கூட்டுறவை விட்டு நல்லோருறவை நாடவேண்டும். மேற்கூறியவர்களுக்கு நல்ல உபதேசங்களைச் செய்யப் புகுந்தால், அவ்வாறு உபதேசிக்கத் துணிந்தவனுடைய அறிவுங் கெடும். மானிடப் பயிரை விளைவிக்கும் உழவுத் தொழிலை உடையவர்களே! இன்னமொன்று கேட்பீராக: கருவிடமாகிய நிலத்திலே, கருவாகிய விதையை விதைத்தலினாலே குழந்தை யாகிய நாற்று முளைத்தெழுந்து, காளைப் பருவமாகிய செழித்த கதிரை யீன்று, பின்பு மூப்பாகிய விளைவை யுண்டாக்கும்; இத்தகைய மானிடப் பயிரைத் தீவினைகளாகிற பல மிருகங்கள் மேய்ந்து விடும். ஆதலின், அவை அங்ஙனம் மேயாதபடி சீலமாகிய வேலியை ஏற்படுத்தி அதனைக் காப்பீராக; அவ்வாறு காத்து வரின் மானிடப் பயிரின் விளைவானது பேரின்பத்தை அடைதலாகிய நற்பயனைத் தரும்.

இவ்வுறுதிமொழிகள், அச்சணந்தியாசிரியரால் ஜீவகனுக்கு உபதேசிக்கப் பட்டவை. இவற்றினிடையில் வரும் செய்யுட்களும், செய்யுட் பொருள் வாக்கியங்களும் சீவக சிந்தாமணியிலிருந்து எடுத்தெழுதப் பட்டவை. இவ்வுபதேச மொழிகளைக் கொண்டே ஜீவகன், இம்மை, மறுமைஎன்னும் இரண்டிடத்தும் மேம்பாடுற்றதாக சீவக சிந்தாமணி முதலிய நூல்களால் நாம் உணர்கிறோம். ஆதலின்,

பல்விய ஜீவன்கள் ஒவ்வொருவரும் இவ்வுறுதி மொழிகளைக்கடைப்பிடித் தொழுகின் எவ்விடத்தும் நன்மை பெறுவார்களென்பது நிச்சயம்.

பத்திராதிபர்.

பணி செய்யும் முறைமை.

முன் சஞ்சிகையில், நாம் வேலைக்காரரிடம் வேலை வாங்கும் முறைமையைப்பற்றி எழுதியிருந்தோம். அதனால், எஜமானர்கள் வேலைக்காரர்களிடம் நடந்து கொள்ளும் கிரமங்களை நன் குணரலாம். அதே போல் வேலைக்காரர்களும் எஜமானர்களிடம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய கிரமங்களை உணராமலிருந்து வருவதால் பல தீங்குகள் நடக்கின்றன வாதலின் அதைப் பற்றியும் இச் சஞ்சிகையில் சிறிதுவரைவாம். இதனை, வேலைக்காரர்கள் ஒவ்வொருவரும் கவனித்து நடந்து வந்தால் வேலைக்காரர்கள், எஜமானர்கள் ஆகிய இருவகுப்பார்க்கும் மிக்க நன்மை யுண்டாகும்:

எஜமானன், வேலைக்காரர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களைக் கவனித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களை ஏற்படுத்தி அவர்களுடைய ஜீவனங்களைச் செவ்வனே நடத்துவிக்கக் கூடியவனாயிருப்பதால் அப் பணியாளர்க்குத் தந்தை போன்றிருக்கின்றான்; ஓர் இரக்ஷகர்த்தாவு மாகின்றான். ஆதலின், தந்தையினிடத்துப் பிள்ளைகள் எங்ஙனம் மரியாதையாகவும், விசுவாசமாகவும் நடந்து கொள்வார்களோ அவ்விதமாகவும், தெய்வத்தினிடத்தில் பக்தன் எவ்வாறு வணக்கமாகவும், பக்தியுடனும் நடந்து கொள்வானோ அவ்விதமாகவும் வேலைக்காரர்கள் எஜமானனிடத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டும்; எஜமானன் பல வித்திலும் இலாபத்தைப் பெற்று விருத்தியடைய வேண்டுமென்ற தியானத்துடனே வஞ்சனை யின்றி அவனுடைய வேலைகளைத் தங்களுடைய வேலைகளாகவே பாவித்துச் சுறுசுறுப்புடன் செய்ய வேண்டும். சம்பளம் வாங்குவதற்குத் தக்கபடி வேலையில் சிறிதும் கள்ளங் கபடின்றி உழைக்க வேண்டும். 'நமக்கென்ன சம்பளந்தானே குறி' என்று வேலையிலிருங்கி வேலை செய்வது போல் கால் கைகளை அசைத்து நடித்துக்கொண்டு வீணே நேரத்தைப் போக்கலாகாது; எஜமானனுடைய சாமான்களைக் கொள்ளை யடித்து அவனை நஷ்டத்திற் குள்ளாக்கி விடக்கூடாது; எஜமானன் கஷ்டப்படும் போதும் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுப் பணந்தேடிச் சம்பளங் கொடுக்க வாங்கிக் கொண்டு வேலைகளைச் சரியாகச் செய்யாமல் கெடுத்துத் தாங்கள் அக்கிரமஞ் செய்வதோடு பக்கத்திலிருக்கும் விசுவாசமான வேலைக்காரர்களையும் தங்க[illegible] போல் நடக்கும்படி தூண்டிப் பல வித்திலும் எஜமானன் மனத்தைப் [illegible]ப்டுத்தலாகாது; எஜமானன் வரும்போது மாத்திரம் வேலை செய்வது பே[illegible] நடித்து விட்டு அவன் மறைந்தவுடன், சும்மாவிருந்து கொண்டு பக்கத்திலிரு

…வர்களையும் நோக்கி; "இப்பொழுது என்ன அவசரம், பேசாமலிருங்கள்" என்று சொல்லிக் கெடுக்கலாகாது. எஜமானனுக்கு அதிக வரும்படி வருவதைப் பார்த்து வயிறெரியலாகாது; 'அவன் க்ஷேமமாயிருக்க வேண்டும், அதனால் நாமும் சௌக்கியமாக ஜீவிக்க வேண்டும்' என்று சிந்தனை செய்ய வேண்டும்.

ஒரு தீங்கனி தரும் மரத்தை, பல பேர் கூடி அதற்கு வேறு ஜீவஜெந்துக்களால் கெடுதி வராதபடி வேலியிட்டுத் தண்ணீர் வார்த்து மிக்க பிரியத்துடன் பாதுகாத்து வந்தால் எல்லோரும் அதிலுண்டாகும் பழங்களைத் தின்று இன்புறலாம்; ஆளுக்கொரு கிளையாக வெட்டி அம் மரத்தை நாளடைவில் குறைத்து விட்டால் அதனால் எப்பயனையும் அடைய முடியாது. இதே போல வேலைக்காரர்கள் எஜமானனைப் பல விதத்திலும் மேன்மைபடுத்தி வந்தாற்றான் அவனால் சௌக்கியமாக ஜீவிக்க முடியும்; அவனைக் கெடுத்து விட்டால் தங்கள் ஜீவனத்துக்கே மிகுந்த கஷ்ட முண்டாகும். ஒரு வீட்டிலுள்ளவர்கள் அடிக்கடி அவ் வீட்டில் கூரை பிரிந்து போகாமலும், சுவர் இடிந்து விடாமலும், பெருச்சாளி முதலியவைகள் அடியில் தோண்டிக் கேடு செய்யாமலும் பார்த்து ஒவ்வொரு சமயத்திலும் பழுது போக்கி அதனை நல்ல நிலைமையில் வைத்திருந்தால் மாத்திரந் தான் மழையினாலும் வெயிலினாலும் உபத்திரவமடையாமல் அதில் சௌக்கியமாக எப்பொழுதும் குடியிருந்து வரலாம். இந்தக் கெடுதிகளையும் கவனியாமல் அடுப்பெரிக்க வேண்டிய சமயத்தில் தாங்களும் கூரையைப் பிடுங்கி எரித்து வந்தால், கூடிய சீக்கிரம் எல்லோருமே அவ் வீட்டை விட்டு வெளியேறி, இருக்க, வேறிடமின்றித் திரிந்தலைய வேண்டும். இது போல எஜமானனுக்கு நஷ்டம் வரும்போது வேலைக்காரர்கள் உதவி செய்யாமல் தாங்களும் பல விதத்திலும் அவனை நஷ்டப்படுத்தி வந்தால் அதி சீக்கிரத்தில் வேலை யின்றி ஜீவனத்திற்குக் கஷ்டப்படும் நிலைமை அவர்களுக்கு வந்து விடும். ஓர் ஊரிலுள்ளவர்கள் அவ்வூர்க் குளத்தை நன்றாக வெட்டி அதன் கரைகளைப் பலப்படுத்தி, அதற்குத் தண்ணீர் வரும் கால் வாய்களையும் ஏற்படுத்தி வைத்தால் மாத்திரந் தான் அதில் எப்பொழுதும் நீர் நிறைந்திருக்கும்; அவ்வூராரும் அந்நீரை உபயோகித்து கஷ்டமின்றி ஜீவிப்பார்கள்; அக் குளத்தின் கரைகளை நாலா பக்கங்களிலும் வெட்டி விட்டு அதனை மேடிட்டுப் போகும்படி செய்தால் அவ்வூரார் எப்பொழுதுமே ஜல மகப்படாமல் கஷ்டப்பட்டு வருந்துவார்கள். இது போல எஜமானனை வேலைக்காரர்கள் பல விதத்திலும் நஷ்டப்படும்படி செய்து விட்டால் அவர்கள் எந்நாளும் ஜீவனத்துக்குக் கஷ்டப்படுவார்கள். தெய்வமும் அவர்களுக்குத் துணை செய்யாது. வேலைக்காரர்கள் எஜமானத் துரோக மின்றி வேலை செய்வார்களே யானால் அவர்களுக்கு இம்மை, மறுமை என்னும் இரண்டிடத்தும் நன்மையே கிடைக்கும். பண்டைக் காலத்தில் இலக்குமணன் இராமருடைய வனவாசம் தீரும் …ரையில் ஆகாரமும் நித்திரையுமின்றி யிருந்து தம்முடைய தொண்டை நிறை…ற்றினார்; அனுமார் தம்முடைய சௌகரியங்கள் ஒன்றையுமே கவனியாமல் …மருக்குப் பணியாற்றினார்; சத்திய கீர்த்தி, அரிச்சந்திரன் கேடுற்ற கால

த்திரி லெல்லாம் தானும் கூடவே யிருந்து அக்கஷ்டங்களை அனுபவித்தா அதனால் இவர்களுடைய புகழ் உலகத்தில் என்றும் நிலை பெற்று விளங்கு கின்றது. இவர்களின் செய்கைகளை வேலைக்காரர் ஒவ்வொருவரும் கவனி க்க வேண்டும்.

இக் காலத்திலோ சில வேலைக்காரர்கள் ஒழுங்கென்பதையே கவனிப்ப தில்லை. கோணலான அவர்களின் மனப்போக்கின் படியே நடக்கத் தலைப்படு கிறார்கள். எஜமானர்கள், இவர்களுக்கு எவ்வளவு அதிகச் சம்பளம் கொடுத் தாலும், இவர்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களைக் கவனித்து எவ்வளவு உதவிகளை இவர்களுக்குச் செய்தாலும், முன் பணம் கொடுத்தாலும், ஆபத்தில் பணம் கொடுத்துதவினாலும், வீடு கட்டி வைத்தாலும், தாங்கள் உண்ணும் உணவைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து இவர்களை அன்புடன் குழந்தையைப் போல் வளர்த்தா லும் இவர் மனதில் எஜமானன் மீது சிறிதும் விசுவாசம் ஏற்படுவதே யில்லை. 'களப்பால் வார்த்து வளர்த்தாலும் பாம்பு தன் விஷத்தை விடாது' என்பது போல இவர்க்கு எவ்வளவு உதவி செய்யினும் இவர்கள் தங்கள் துர்க்குணத்தை விடுவதே யில்லை. 'களக்கம்பு போட்டு வளர்த்தாலும் காடை காட்டில் தான் ஓடும்' என்பது போல இவர்க்கு எவ்வளவு பணம் கொடுத்தாலும் இவர்கள் மன த்தில் நன்றியறிதல் என்பது சிறிதும் ஏற்படாமல் அது வேறொரு வழியிற் றான் செல்லும். இவர்கள், தங்களுக்குப் போதுமான சம்பளம் கொடுக்கும் எஜமானனிடத்திலும் விரோதம் பாராட்டி 'எங்களுக்கு ஜீவனத்துக்குப் போ துமான சம்பளம் கிடைப்பதில்லை' என்று குறை கூறி அவருடைய வேலை யைச் சரியாக நிறை வேற்றாமல் அவரைப் பல விதத்திலும் நஷ்டப்படுத்தி விடுகிறார்கள்; அவர் நஷ்ட மடைந்த காலத்திலும் 'எஜமானன் அதிக லாபத் தை அடைகிறான்! இந்த லாபம் எங்களால் தானே வருகிறது; இதை நான்கு பங்கு வைத்து எங்களுக்கு மூன்று பங்கைக் கொடுத்து விட்டு அவன் ஒரு பங்கை எடுத்துக் கொண்டால் என்ன ?' என்று அவனைத் தூற்றி வேலை நிறு த்தம் செய்து அவர் குடி அடியோடு முழுகிப் போகும்படி செய்கிறார்கள். முன் பணம் வாங்கிக்கொண்டு எஜமானனை ஏமாற்றி விட்டு வேறு பற்பல விடங்களுக்கும் ஓடி விடுகிறார்கள்; அடிக்கடி இடம் மாறிச் செல்கிறார்கள். 'எஜமானன் நாசமாய்ப் போனாலும் பாதகமில்லை' என்று அவனை நிந்திக்கி றார்கள்; தூஷணையான வார்த்தைகளையும் பேசுகிறார்கள். எஜமானர்களில் 'சில கடின சித்தமுடையவர்களு மிருக்கின்றார்கள். அவர்களிடம் இவ்வாறு செய்தல் ஒருவாறு நியாயமே எனினும் எல்லா விடங்களிலும் செய் தல் தகுதியாகாது. இப்படிச் செய்வதால் எஜமானர்களும் கெட்டுப் போவார் கள், வேலைக்காரர்களும் ஜீவனத்துக்குக் கஷ்டப்படுவார்கள். எஜமானர்கள் எவ்வளவோ பணத்தைப் போட்டு எத்தனையோ வகையில் செலவிடுகிறார்கள். ஆதலின் அவர்களுடைய லாப நஷ்டத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். ஆனால் எல்லா வேலைக்காரர்களுமே நன்றி மறந்தவர்களென்று நாம் கூறவில்லை; நன்றி மறவாமல் எஜமானர் மீது விசுவாசமாய் ஆயுள் வரை ஒரே இடத்தில் வேலை செய்யும் உத்தமர்களும் அநேகர் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் எப்பொ

ழுதும் சௌக்கியத்தையே அடைவார்கள். இங்கு நாம் கூறிய தெல்லாம், சிலர் பேதைமையால் நன்மை தீமைகளை உணராமல் கொடுமை செய்து எஜமானர்களைக் கெடுத்து விடுவதைப் பற்றியே. முன் பின் யோசியாமல் எஜமானர்கள் பல நாளும் செய்து வந்த நன்றியை மறந்து அவர்களுக்குப் பல விதத்திலும் கெடுதி செய்வது நன்மையாகாது. முதலில் எஜமானரைப் பற்றி இவர்கள் நல்லவர்களா கெட்டவர்களா என்று ஆராய வேண்டும். அவர்கள் கெட்டவர்களா யிருந்தால் மாத்திரம் தங்கள் இஷ்டம் போல் விகற்பம் செய்ய வேண்டும், நல்லவர்களா யிருந்தால் நன்மையே செய்ய வேண்டும்.

ஆதலின், தொழிற்காரர்கள் ஒவ்வொன்றையும் நன் காராய்ந்து நல்ல எஜமானர்களிடத்தில் 'ஒருவனைப் பற்றி ஓரகத்திரு' என்ற படி நிலைத்திருந்து நற்பயனை அடைவார்களாக. கடவுள் அருள் புரிவார்.

சன்மார்க்கன்.

ஜைனரின் தற்கால நிலைமை.

ஜினமத நேசர்களே !

முற்காலத்தில்,நம் மதத்தார் உலகமுழுதும் ஆண்டனரென்றும்,உலகத்தில் பெரும்பாலும் ஜைனர்களே வியாபித் திருந்தன ரென்றும், நமது புராணங்கள் கூறுகின்றன. இதுவுமன்றிக் கல்வியினாலும் செல்வத்தாலும் மேன்பாடுற்றிருந்தன ரென்பதும் தெரிய வருகிறது; உலகத்தில், பற்பல இடங்களிலும், ஜைன விக்ரகங்கள், இப்பொழுதும் காணப் படுகின்றமையால், இம் மதத்தோர் எங்கும் பரவி யிருந்தார் என்பது ஊகிக்க வேண்டியதா யிருக்கிறது புத்த மதத்தை ஸ்தாபித்த கௌதம புத்தர் பிறப்பதற்கு முன்னமே, இந்த ஜினமதம் ஓங்கி வளர்ந்திருந்தது என்பதற்கு, வேண்டிய அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. இதை தருமசீலன் பத்திரிகையில், வெளிவரும் தனி வியாசங்களின் மூலம் நேயர்கள் விரிவாகக் காணலாம். முன்னர் இவ்வளவு உன்னத நிலையை அடைந்திருந்த நம்மதத்தின் தற்கால நிலையை விசாரிப்போமாயின், நம்முளம் உருகு மென்றே சொல்லலாம்.

ஒரு மதத்தினது மேன்பாடு, அவரது ஜனத் தொகை, கல்வி, செல்வம், ஒழுக்கம் என்ற இந்நான்கினையும் பொறுத்திருக்கின்றது. இவைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எடுத்துக் கொண்டு நமது தற்கால நிலைமையைச் சிறிது ஆராய்வாம்:—

1. ஜனத்தொகை.

2000 லக்ஷங்களடங்கிய உலக ஜனத் தொகையில், ஜைனர்கள், ஒரு லக்ஷமும், புத்தர்கள் 500 லக்ஷங்களும், ஹிந்துக்கள் 300 லக்ஷங்களுமாக இருக்கின்றனர்.

சற்று விளக்கமாகச் சொல்லில் 2000 பேர்க ளடங்கிய ஜனத் தொகையில் 500 புத்தர்களும், 300 ஹிந்துக்களும், ஜைனன் ஒருவனுமே! இருக்கின்றனர்.

2. செல்வம்.

வட இந்தியாவில் இருக்கும் சில லக்ஷாதிபதிகளைக் கண்டு, ஜைனர்கள் தனிகர்களென்று நினைப்பது தவறு. இந்தியாவின் இராஜப் பிரதிநிதியாயிருந்த கர்ஸன் பிரபுவானவர், "ஜைனர்கள் மிக்க தனிகர்கள்" என்று கூறியது வட இந்தியாவிலுள்ள சில பெரிய வியாபாரிகளையே குறிக்கும்.

2000 பேர்கள் கொண்ட ஓர் வகுப்பினருள், 10 பேர் மிக்க தனிகர்களாயும், ஏனையோர், ஜீவனத்திற்கே வழியில்லாத ஏழைகளாகவுமிருந்தால் அவ்வகுப்பினரை மிக்க செல்வர்களென நாம் கூற முடியுமோ? இதுவுமன்றி, இவர்களை விட மிக்க தனிகர்கள் மற்ற ஜாதிகளிலும் இருக்கின்றனர். ஆனதால், சுருக்கிச் சொல்லில், நம்மவருள் ஏழைகள் பலரும், செல்வர்கள் சிலருமாக இருக்கின்றனர்.

3. கல்வி.

நமது ஜனத்தொகை குறைவுற்றதற்கும், செல்வம் குன்றியதற்கும் முக்கிய காரணம் நமது கல்வியின் குறைவேயாகும். எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களை மாத்திரம் கற்றவர்களென்று நாம் எவ்வாறு கூறுவது? மத நூல்களையும் மற்ற நூல்களையும் செவ்வனே கற்று, அவைகளின் உட்கருத்தை அறிய வல்லவரையே கற்றவர்களெனக் கூறல் வேண்டும். இத்தகைய கல்வியறிவை யுடையவர் நம்மவருள் சிலரே. இராஜாங்க முறைகளைத் தெரிவதற்கும், மற்ற சௌகரியங்களுக்கும் ஆங்கில பாஷை முக்கியமாக வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்களும் மிகவும் சொற்பமாயிருக்கின்றனர்.

நம்மைவிட ஜனத்தொகையில், குறைவுற்றிருக்கும் பார்ஸி ஜாதியார் கல்வியின் தேர்ச்சியால், உயர்தர உத்தியோகங்களை வகித்தும், மிக்க செல்வான்களாகவு மிருக்கின்றனர். இவர் தம் சுய பாஷையையும், ஆங்கிலத்தையும் சமத்துவமாகக் கற்றதினால் இத்தகைய உயர்வை அடைந்தனர். கீழ்க்கண்ட குறிப்பைக் கொண்டு, கல்வியில், நமக்கும் அவர்களுக்கு முள்ள வித்தியாசத்தை நன்கு அறியலாம்.

இங்கிலீஷ் தெரிந்தவரின் தொகை.

10,000 பேர்களுக்கு.

	1901 வருஷத்தில்	1911 வருஷத்தில்
ஜைனர்கள்	134	202
ஜைனஸ்திரீகள்	1	3
பார்ஸியர்	40 75	4,956
பார்ஸி ஸ்திரீகள்	961	1704

இதிலிருந்து, ஆங்கிலம் கற்ற நம்மாடவர்களின் தொகை, ஆங்கிலம் கற்ற பார்ஸி ஸ்திரீகளின் தொகையில் எட்டில் ஒரு பங்கு கூட இல்லையென்றால், ஆங்கிலம் கற்பதில் நம்மாடவருக்குள்ள ஊக்கம் எத்தன்மைத்து என்பதை நீங்களே ஊகித்துக் கொள்ள வேண்டியது. இவ்வாறு ஆங்கிலம் கற்றவரினும், உயர்தர ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்றவர் மிகவும்சிலரே. நமமதத்தில் 100க்கு 27 பேர்களே எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள்; மற்ற 73 பேர்களும், எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களாகவே யிருக்கின்றனர். 100 க்கு, 78, பார்ஸியரும், 97, ஜப்பானியரும், 98, அமெரிக்கரும், 99, ஆங்கிலேயரும் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவராயும், அவர்களிலனேகர் உயர்தரக் கல்வியைக் கற்றவராயும் இருக்கின்றனர். இதிலிருந்து பார்ஸியர்களும், ஜப்பானியர்களும், அமெரிக்கரும், ஆங்கிலேயரும் உயர்வுற்றதற்கு அவரது கல்வியே காரணமென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் விளங்குகிறது.

4 ஒழுக்கம்.

ஒழுக்கம் என்பது ஒழுகு என்ற பகுதியினடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர். இது ஒழுகுதல் (நடத்தல்) எனப் பொருள்படும். எவ்வாறு ஒழுகல் உரியதெனில் கல்வியால் நிறைவுற்றிருந்த நமது முன்னோர்களால் இயற்றப்பட்ட நூல்களின் கருத்தை யுணர்ந்து அதன்படி ஒழுகுதலேயாம், நம்மதத்தின் மேன்மையை வளர்க்கும் இது நம்மவரிடம் இப்போது குறைந்திருக்கிறது. அவ்வாறு அவரது கருத்தையறியாது, தர்மத்தை அதர்மமென

வும், கூடா ஒழுக்கத்தை நல்லொழுக்க மெனவும்." கொண்டு, ஒற்றுமையின் வாழ்ந்து வ தமையால், நாம் இக்கெதியை அடைந்தோம்.

நமது குரவர்களின் பெருமையையும், அவர்களது கல்வித் திறமையையும், நாம் அறிய சக்தி யில்லாதவர்களா யிருக்கின்றோம். நம்மையும், நம் முன்னோர்களையும், உண்மை நூலுணர்ச்சி யில்லாதோரும், தத்தம் மத நூல்களையே "ஆடு தழை மேய்வதுபோல்" படித்தவரும், அவதூறுகப் பேசும் இப்பொழுது அவரது **அஞ்ஞானத்தை** அகற்றி அவர்க்குப் புத்தி புகட்ட நாம் முயலாமலிருக்கின்றோம்.

நமது, தீர்த்தங்கரர்களும், கணதரர்களும், மற்ற ஆசாரியர்களும், ஜீவர்களது இயற்கைக் குணத்தைக் கர்மம் மறைக்கிறதென்றும், நல்லொழுக்கத்தால் அதை அகற்றி, மெய்யுணர்வையடைந் துய்வதே முத்தியென்றும் கூறுகின்ற உண்மைப் பொருளொன்றையே யாவர்க்கும் உபதேசித்தன ரென்பது, யாவரும் மறுக்க முடியாது.

1. லக்ஷ மடங்கிய நமது ஜனத்தொகையில், திகம்பரர்களுக்குள் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் 500 பேர்களுள்ள 41 ஜாதிகளும், 500 பேர்வழிகளிலிருந்து 1,000 பேர் வரையிலுள்ள, 12 ஜாதியாரும், 1,000 த்திலிருந்து, 5,000 ஜனர்களடங்கிய 20 ஜாதிகளும், 5,000 பேர்வழிகளுக்கு மேலுள்ள 15 ஜாதிகளும், 2, 3, 4, 8, 16, அல்லது 20, பேர்களடங்கிய அநேக வகுப்பினர்களும் இருக்கின்றனர். எனினும் இவ்விவாதத்தைப் பெரும்பாலார் உணர்வதில்லை. இதனால் உலகத்தோரனைவராலும் போற்றப்படும் நம்மத நூல்களை நாம் எவ்வாறு உணர்ந்திருக்கிறோமென்பது வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதில் புலப்படும்.

இனி உய்வதற்கு உபாயமுண்டோ? எனின், உண்டு.

நண்பர்களே! நாம் நமது முன்னோர்களின் பெருமையை யுணர்தற்குக் கல்வி காரணமாயிருக்கின்றது.

நூல்களைப் பெரும்படியாகப் பார்த்துவிடுத்தல் விபரீத வுணர்ச்சி யடைதலுக்கே ஹேதுவாகும். கடலைப்பார்த்துக்கொண்டு கரையில் நிற்பவனுக்குக்கடலகத்துள்ள விலையேறப் பெற்ற முத்துக்கள், எவ்வாறு கிடைக்கும். ஊக்க முடையார் சரீர சிரமத்தைப் பாராதும், செல்வத்தி னுதவியைக்கொண்டு தக்க அங்கிகளை வாங்கி, உடலில் அணிந்து கொண்டும், சமுத்திரத்தி லிறங்கி முத்துக்களை வாரிக்கொண்டு, மிகக் கஷ்டப்பட்டு, வெளி வந்து, அவைகளை விற்று ஏராளமான ஊதியத்தைப் பெறுவார்கள். அதுபோல, நம்மதத்தோரனைவரும் தங்கள் தேக சிரமத்தைப் பாராது, செல்வத்தின் உதவியைக் கொண்டு, கல்வியாகும் அங்கியைப்பெற்று அகத்தில் தரித்து, நம் முன்னோர்களால் இயற்றப்பட்ட ஞான சாகரத்தில் முழுகி, மனோ எழுச்சியை மேற்கொண்டு, அங்கு தென்ப நிச்சய ரத்தினத்திரயங்களாகும், நன்ஞானம், நற்காட்சி, நல்லொழு என்ற மும்மணிக்கோவையை யடைந்து, அறப் பொருளென்ற புறப்பொ

ளையும், இன்பமாகும் அகப் பொருளையும் எய்திப்பிற்கு இவற்றின் பற்றையும் நீத்து, உலகத்தோரனைவருக்கும் மெய்ஞ்ஞானோபதேசத்தையே மொழிந்து

" ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய் "

என்ற திருக்குறளின் திரு வாக்கின்படி இத்தகையரின் சிறப்பினால் ஜினமதம் சிறப்புறவும், மகாத்மாக்களைப் பெற்ற ஜினமதத்தின் சிறப்பே சிறப்பு என யாவரும் புகழும் படிக்கும் செய்தும் முடிவில் அழிவிலின்பத்தை யடையவே ண்டு மென்பதையே, இஃது வற்புறுத்துகின்றேன்.

" மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். " (திருக்குறள்)

(இ-ள்) நல்வினை, தீவினை யென்ற வாசனைபொருந்திய, மனமென்னும் மலரைக் கடந்தவனது (அதாவது, நல்வினை, தீவினைகளையும், அவற்றாலுண்டாகும் பிறப்பையும் சுக்கிலத்தியான மென்னும் வாளாலறுத்தவனது) பெருமை பொருந்திய பாதத்தை (ஞானத்தை) அடைந்தோர் உலகத்திலுச்சியில் (மோட்ச வீட்டில்) வரம்பில் காலம் வாழ்வார்.

அகக் கண்ணழகு.

உத்தம சிநேகிதன்.

என்னருமை நண்பர்களே!

ஆழி சூழுலகின் கண் வசிக்கும் நமக்கு "உத்தம சிநேகம்" அவசியம் வேண்டும். "சேரிட மறிந்து சேர்" என்னும் முது மொழிக்கிணங்க நாம் ஒருவரோடு சிநேகம் செய்யு முன்னமே, அன்னவர் யோக்கியரா, ஆபத்துக்குதவும் சிநேகிதராவரா, அல்லது, அயோக்கியரா, துஷ்ட குணமுள்ளவரா, என்று அவர் தன்மையை ஆராய்ந்துணர்ந்து நல்ல வருடன் சிநேகம் செய்ய வேண்டும். நாம் ஒருவரோடு கூடிச் சிநேகம் செய்து விட்டால் பின்பு பிரிதல் செய்யாதிருக்கவேண்டும். அஃது விளங்கும் பொருட்டு "கூடிப் பிரியேல்" என்று உலக மெஞ்ஞானச் செல்வியாகிய திரு "ஔவையார்" விளம்பிய தெய்வ வாக்கியத்தைக் கடைப்பிடித்து அவ்வழி நடக்க வேண்டும்.

உத்தமரைக் காணினும், அவரோடு கூடிச் சிநேகம் செய்யினும், அன்னவர் வாயினிடமாக வெளிவரும் மொழிகளைக் கேட்கினும், நன்மை யுண்டாமென்று பின் வரும் பாடல் வலி யுறுத்தா நின்றது:

" நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றே—நல்லார்

குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று."

இவ்விதம் கூறப்பட்டுள்ள நமது ஞான மாதாவின் திருவாக்கை நாம் சிர மேற்கொண்டு இப் பூவுலகின் கண்ணே உத்தம சிநேகிதரையே தேட வேண்டும். சாந்த குணமுள்ள நண்பர்களே! இந்நீதி வாக்கியத்திற்கு மாறாக, துஷ்டருடன் கூடி அவர் சொற்களைக் கேட்டு, நமது பொருள்களையும் வீண் காரியங்களில் செல விட்டு, நாம் நல்லவ ரென்று பேரெடுத்ததுங் கெட்டு, நம்மையும் பிராண சங்கடத்திற்கு உட்படுத்திக் கொள்ளலாகாது. "அற்ப சிநேகம் பிராண சங்கடம்" என்னும் பழமொழியையும் "மூர்க்கரோ டிணங்கேல்" என்ற ஔவை பிராட்டியார் திருவாக்கையும் உணர்ந்து துஷ்ட சிநேகத்தை விலக்குதல் தகுதி.

> " தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
> தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே—தீயார்
> குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ
> டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது."

என்பது ஔவை திருவாக்கு.

இந் நில வுலகின்கண் கோடானுகோடி மனிதர்களிருந்தும், உத்தம சிநேகம் அகப்படுவ தரிதாகும். ஆயினும் நமக்கு அவ்வுத்தம சிநேகம் அவசியமானது. நண்பன் வேண்டுமோனல் நாம் வீதியில் போகும்போதே ஆயிரம் பேர்களைக்கூட சினேகம் பிடித்து விடலாம். அவர்களெல்லாரும் சினேகராவரோ? ஒருகாலுமாகார். என்னருமை நேசர்களே!

> " போகாத விடந்தனிலே போகவேண்டாம்.
> நல்லிணக்க மில்லாரோ டிணங்கவேண்டாம்.
> மாற்றானை யுறவென்று நம்பவேண்டாம்.
> முன்கோபக் காரரோ டிணங்கவேண்டாம்.
> வழிபறித்துத் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்.
> சேராதவிடந்தனிலே சேரவேண்டாம்"

என்னும் வாக்கியங்கள் உலகநீதியில் கூறப்பட்டுள்ளன. நண்பர்களே! இங்கெறிகளையுணர்ந்து துஷ்ட சிநேகத்தை நீக்கி உத்தம சிநேகம் செய்து நிலவுலகத்தில் நற்பெயரெடுக்க வேண்டும். அன்புள்ள நேயர்களே! முடிவாக ஒன்று கவனியுங்கள்:

சென்னையின் கண் உதித்து "தருமசீலன்" என்று அருமைத் திருநாமம் பூண்ட பத்திரிகையானது, நமக்கு மாதம் மாதம் நம் வாசல் தேடிவந்து சற்குருவர்கவும், உத்தம சிநேகனுகவும், நம் காத்திலமர்ந்து நல்ல மதிகளைப் புகட்டுகின்றது. ஆதலின் இத்தருமசீலனை உத்தம சிநேகிதன் என்னலாம். தரு

தருமசீலன்.

சீலன் வாயிலாக வரும் வாக்கியங்களோ சீனி, தேன், கற்கண்டு ஆகியவற்றினு ரியவை. இப்பேர்ப்பட்ட இனிமையான வியாசங்களைத் தன்னகத்தி லணி ப் பாரினிலுலாவும் சீலனைக் காண்கினும், இதன் சொற்களை வாசித்தாலும், இதை அடுத்தாலும் மிக்க நன்மையே உண்டாகும்.

நம் நாட்டிற்குச் சகல நன்மைகளையும் அளிக்கும் தருமசீலனை ஏற்படுத்திய ஸ்ரீமான்! திரு. ஆதி நயினார் அவர்களையும் உத்தமரென்று எண்ண வேண்டும். சீலனில் வியாசங்கள் வரையும் கல்வி மான்களும் உத்தம சிகாமணிகளே யாவர். இவ் வுத்தமர்களைக் காணாவிடினும் இவர்கள் வாயிலுண்டாகும் மதுரமான வாக்கியங்களை, "தருமசீலன்" என்ற இப் பத்திரிகை மூலம் தெரிந்து கொள்கிறோம். ஆதலின், இதனைத் தவறாமல் வாசிக்க வேண்டும். அதனால் விளையும் நன்மை பல வாகும். நண்பர்கள் மனம் தருமசீலனில் நாடும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் புரிவாராக.

சுபம்.

கே. கோவிந்தசாமி பிள்ளை.

மாயவரம் தாலுக்கா, இலுப்பூர்.

நீதிக் குறிப்புகள்.

அமிர்த வசனங்கள்.

நமது பூர்விகர்களாகிய மஹான்கள், குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் பொழுது, புல் பூண்டு, பிராணிகள், நிலம், நீர், ஆகாயம் ஆகிய ஒவ்வொரு பொருள்களையும் சுட்டிக் காட்டி அவை யாவும் ஒரே பரம்பொருளால் படைக்கப் பட்டன வென உணர்த்திவந்தமையால், இக்காலத்தைப் பார்க்கினும் கடவுளின் மகிமையை யுணர்ந்து மகிழ்ந்த ஜனங்கள் அக்காலத்தில் அதிகமாக விருந்தனர் என்று கூறலாம்.

ஜீவன், மரங்கள் முதலிய எந்த உருவத்தி லடைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவன் கடவுளின் அம்சம் பொருந்தியவனென்றும், அவனை இம்சை செய்யக் கூடாதென்றும் முற்காலத்தில் சிறுவர்கள் நன்கு கற்பிக்கப்பட்டு வந்தனர். அசோகன் இவ்வுண்மைகளை லட்சக்கணக்கான சிலாசாஸனங்களில் செதுக்கி யிருக்கின்றான். இவ்வுண்மையை ஒவ்வொரு மனிதனும் உணர்ந்தால் தேசம் நன்மை பெறும்.

ஆயுதத்தினால் ஒன்றையொன்று அடக்கியாளுதலைப் பார்க்கிலும் கடுஞ் சொல்லாகிய அம்பினால் ஒருவரை யொருவர் வெல்வதைப் பார்க்கிலும் அன்பினால் ஜயித்தல், இனிய சொல்லால் அடக்கியாளுதல் நன்று.

கல்வி.

இந்தியாவுக்குத் தேவையில்லாததும், ஒரே மாதிரி அரசாட்சி முறைன
விளக்குவதுமாகிய சில மேனாட்டுப் பழங்கதைகளைக் கொண்டு இந்தியன் மூ
ளை யடைப்பதைப் பார்க்கிலும், அவனுடைய தாய் நாட்டின் உண்மைச் ச
ரித்திரத்தையும், அவனது சரீரத்தைப் பாதுகாப்பதாகிய ஆயுர்வேத சுகாதாரமுறை
களையும் அவனுக்குக் கற்பிப்பது மேல்.

“ வயிற்றுக்கும் வாய்க்கும் சரியாயிருப்பவைகளை யெல்லாம் விழுங்கு
வது ” என்ற கொள்கையைப் பார்க்கிலும், அதிக இம்சைக்குள்ளாகாத
மரக்கறி யுணவுகளை யுட்கொள்வது, என்ற விரதம் கடவுளுக்கு உகந்ததாகும்.

ஒருவருக்கொருவர், சுய நன்மை காரணமாக ஏற்பட்ட பிரத்தியேகமான
மனஸ்தாபத்தைக் கொண்டு ஒரு இந்திய சாதீய நன்மை யளிப்பதைப் பார்க்
கிலும், இந்தியாவிலேயே யுள்ள சுயநலப் புலிகளாகிய துற்குணிகளையும் நல்
வழிப் படுத்துவது என்ற திருத்தொண்டில் பங்குகொள்வது சிறந்தது.

பிறரைக் கெடுத்துத் தனது நலத்தை மாத்திரம் விரும்புவது மிருக சுபா
வம். பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யாது தன் வேலையை மாத்திரம் கவனிப்பது
மனித சுபாவம். தன்னையும் தனது நலத்தையும் தியாகஞ் செய்வது தெய்வ
சுபாவம்.

வேலை செய்ய மனமில்லாது, படாடோபமாய்ப் பேசுகின்ற மனிதர்களைப்
பார்க்கிலும், ஒரு தேசத்திற்கென உழைக்கின்ற மனிதர்களே மிகுதியாக
வேண்டப்படுகின்றனர். அதுபோல், ஒரு அரசாங்கஞ் செய்துள்ள சில கட
மைகளைப் பிரமாதமாகப் புகழ்ந்து பேசுகின்ற ஒரு விளம்பர சபையைப் பார்க்
கிலும், ஒரு அரசாங்கத்தின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டு அதனையே நம்பியிரு
க்கின்ற தேசத்திற்கு, அதன் தேவைகளை முழுதும் நன்குணர்ந்து உடனு
குடன் நிறைவேற்றுவதையே தனது தொழிலாகக் கொண்டு வேலை செய்ய
தக்க “ தேவைகளை நிறைவேற்றும் சங்கம் ” ஒன்று இந்தியாவுக்கு வேண்டப்
படுகின்றது.

ஒரு ஜன சமூகம் மேன்மையுடன் வாழ்வதற்குச் செல்வப்பெருக்கு, அதி
காரம் ஆகிய இரண்டுந் தான் தேவையெனத் தற்காலம் சில நாகரிகர்கள் கருது
கின்றனர். ‘ஆத்மப் பயிற்சி’ என்ற சொல்லை, இப்புதிய நாகரிகர்கள் ஒரு
விளையாட்டான இலாகா எனத்தள்ளிப் பேசுகின்றனர். ஆத்மப் பயிற்சி யழி
ந்தநாள் முதல் தான் இந்தியா ஆத்ம சக்தியையும் தன் மதிப்பையும் இழந்தது
என்பதை இவர்கள் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வதில்லை.

கல்வி.

கனவான்களே! சிலனில் இக் கல்வியைப் பற்றிப் பல வியாசங்கள் வ
ள்ளன. ஆதலின் அதைப்பற்றியே நானும் எழுதுவது அனுவசிய மெனி
இக் காலத்தில் ஒரு நல்ல விஷயத்தை எத்தனை முறை எழுதினும் பெரும்

னமையோர் கவனிப்பது அரிதாயிருக்கின்றது. அவர்கள் கவனிப்பதற்கு ஒன்றையே பன்முறை எழுத வேண்டியிருக்கின்றது. ஆனது பற்றி யான் இப்போது இதனை எழுத முன் வந்தேன்.

கல்வியானது பெருமையுள்ள தென்பதும், அது ஆடவரும் பெண்டிரு முள்படப் புத்தியும் பகுத்தறிவும் வாய்ந்த சகலமான மானிடருக்கும் இன்றியமையாத தென்பதும், நவீன நாகரீகங்களிற் சிறப்புற்றோங்கி விளங்கும் ஏனைய தேசத்தாரைப் போல நமது தேசத்தாரும் நாகரீகத்திலும் செல்வத்திலும் நாளுக்குநாள் அதிவிருத்தியடைய அது எவ்வளவோ அவசியமான தென்பதும் அனைவரும் அறிந்த விஷயங்களாம். மேல் நாடுகளில் 100க்கு 90 பேருக்கு மேல் கல்வி விருத்தியால் உலக அறிவை யடைந்து அதன் பயனை அனுபவித்துச் சந்தோஷிக்க, நமது தேசத்தில் 100க்கு 90 பேருக்கு மேல் அறியாமை யென்னும் அந்தகாரத்தினடுவே தத்தளித்துத் தாம் எடுத்த ஜன்மத்தின் விசேஷ குணமாகிய பகுத்தறிவின் பயனையடைய மார்க்கமில்லாது தவிக்கின்றார்கள்.

இக்குறையை நீக்க நமது இராஜாங்கத்தாரும், மற்றுமுள்ள தனிகர்களும், மதாபிமானிகளும் வேண்டிய முயற்சி செய்ய வேண்டும். கல்வி விருத்தியால் செல்வ விருத்தியும், செல்வ விருத்தியால் தேச க்ஷேமமு முண்டாகுமென்பது யாவருமறிந்த விஷயமே.

இக் கருத்தைக் கொண்டே கனம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ பத்திராதிபராகிய தி. ஆதிநயினாரவர்கள் நமது தென்னாட்டு ஜைன சகோதர, சகோதரிகள், நாளுக்கு நாள் கல்வியில் விருத்தியடைய வேண்டும், என்னும் கருத்துடனே இந்த தருமசீலன் என்னும் பத்திரிகையைப் பிரசுரித்து வருகின்றார்கள்.

இதில் அநேக ஜைன கன தனவான்களும் மற்றுமுள்ள வித்வ சிரோமணிகளும் பல ஜயின மத சம்பந்தமான சாஸ்திரங்களையும், இன்னும் அரிய பெரிய விஷயங்களையும் விஷயதானம் செய்து வருகின்றார்கள். சிலனில் மாதம், மாதம் வரும் அருமையான விஷயங்களை ஒவ்வொருவரும் வாங்கி வாசிக்க வேண்டியது நமது கடமை என்று நாம் கருத வேண்டும்.

கல்வியின் பெருமை.

“ வெள்ளத்தே போகாது வெந்தணலில் வேகாது
கொள்ளத்தான் போகாது கொடுத்தாலுங் குறையாது
கள்ளருக்கு மெட்டாது காவலுக்கு ளமையாது
உள்ளத்தே பொருளிருக்க வூரிலுலைழந் துழல்வானேன். ”

கல்வி.

என்ற செய்யுளால் கல்வியின் பெருமை சுலபமாய் விளங்கும். கல்
கற்றுக் கொள்வதிலும் இளமையிலேயே கற்க முயல வேண்டும். அதனுல்
தான் ஒளவையாரும் " இளமையிற்கல் " என்றும் பாடியிருக்கிறார்.

" காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக் கொள்ள வேண்டும் " என்னும் பழ
மொழிப்படி தேகத்தில் வன்மையுள்ள இளமையிற்றனே கல்வியைக்
கற்கா விட்டால் பின்னர் அடையமுடியாது. சாதாரணமாய் ஈ, எறும்
புகள் முதலிய பிராணிகள் அந்தந்தக் காலத்தில் தங்கள் தங்க ளாகாரங்
களை எப்படிச் சேகரித்துக் கொள்ளுகின்றனவோ, அம்மாதிரியே நாம்
எந்தெந்தக் காலத்தில் கல்வி கற்க வேண்டுமோ அந்தந்தக் காலத்திலேயே கற்க
வேண்டும். நாம் கல்வி கற்பதற் கேதுவான காலம் இளமை தான். அக்கா
லம் தவறினுல் சம்சார தொல்லைகள் ஏற்படுவதால் அப்பால் வாசிக்க முடியா
து. கல்வியானது சாமான்ய பொருளன்று. அப்படிச் சாமான்யமான பொரு
ளா யிருந்தால் எத்தனையோ பிரபுக்கள் தங்களுக்கு சிரமமில்லாமலே கல்விக்குத்
தகுந்தபடி திரவியங்களைக் கொடுத்து அதனைவாங்கிக் கொள்ளுவார்கள். அது
அப்படி அடையக் கூடியதன்று. கல்வியானது நமக்கு ஆரம்பத்தில் சிரமத்தைக்
கொடுக்கும். கல்வியை ஒருவன் தன் மனதைத் திடப்படுத்தி கஷ்ட நஷ்டங்க
ளையும் பாராமல் அடையப் பெற்றுல் முடிவில் அதனுலுண்டாகும் நல்ல பலன்
களை இம்மையிலும், மறுமையிலும் அடைவா னென்பதில் ஐயமில்லை. தொட
ங்குங்கால் துன்பத்தைக் கொடுப்பதும் பின்பு அறிவை விசாலப்படுத்துவது
மான இக்கல்வியை நாம் இளைய வயதிற் கற்பதில் நமக்கிருக்க வேண்டிய
ஊக்கத்துடன், நம் ஒழுக்கங்குன்று வகை நடந்து கொள்ள நாம் பழகுவதும்
நமக்கு இன்றியமையாத தாகும்.

" கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின், நிற்க வதற்குத் தக " என்றபடி கற்
கப்படும் நூல்களைப் பழுதறக் கற்கவேண்டும்; அந்நூல்களில் சொல்லும் வழி
யில் நிற்கவேண்டும். " அறிவோர்க்கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல் " என்றபடி
நமக்கு நமதாசிரியர்களால் போதிக்கப்படும் கல்வியை நாம் நன்கு கற்று அக்கல்
வியால் நாம் அடையக்கூடிய நல்லறிவைப் பெற்றும், நன்னடையில் ஒழுகியும்,
நம்பெற்றோர்களையும் நம்மையும் உலகினர் மதிக்கச்செய்து கொள்ளவேண்டியது
நம்மைப் பொறுத்த கடமை என்று நாம் உணர்ந்து நடந்து கொள்ள வேண்டும்
தானங்களில் உயர்ந்தது வித்தியாதானமே. ஏனெனில் கல்வியினுல் அறிவு
விருத்தியாகும்; அறிவினுல் அறியவேண்டிய வஸ்துவை நிர்ணயிக்கக்கூடும். அவ்
வஸ்து நிச்சயத்தியானத்தால் துன்பங்களுக் கேதுவான ஜனன மரணங்களை
ஒழித்து நித்தியானந்தமான மோக்ஷ சாம்ராஜ்யத்தை அடையக்கூடும். அப்
தவியை யடைய ஜீவர்களுக்கு உதவி புரிவது கல்வியே : ஆதலின், அப்படி
பட்டகல்வியைக் கற்றுக் கொடுப்பதும் பெரும் புண்ணியமாகும்.

தவிர இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கும் கல்வியே இன்றியமையாத சாதனமா
ருக்கிறது. கல்வி இல்லாவிடில் இவ்வுலக வாழ்க்கைக் குரிய எவ்வகை
பாத்தியமும் சம்பாதிக்க முடியாது. கல்வி யில்லாதவன் நடைப் பிண

தச் சமான மாவான். எண்ணு மெழுத்தும் ஒருவனுக்கு கண்களென்றும் அவ்விரண்டும் அறியாதவன் கண்கள் புண்களென்றும் பெரியோர்கள் கூறி ருக்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட கண்களை நமக்கு இலவசமாகக் கொடுக்க முன் வந்திருக் கிற நம் சீலனின் பத்திராதிபரின் நன்றியை நாம் நம் ஆயுள் முழுதும் மறக் கக்கூடாது. ஒருவர் ஒரு காலத்திற் செய்த நன்றியை எப்பொழுதும் மறக்க லாகாது. மறந்தால் தீங்கு வரும். "உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" என்றார் குறளாசிரியரும். ஆகையால் நாம் செம்மையாய்க் கல்வியைக் கற்று, நம் தாய் தந்தையர்களையும், ஆசிரியர்களையும், நம் சீலனை அச்சிட முன் வந்த பத்திராதிபரவர்களையும் மனமொழி மெய்களால் வழிபட்டு அழியாப் புகழைப் பெற்று ஆயுள் நிறைவை அடைந்து மறுமையினும் சுகம் பெறுமாறு சர்வ வல்லமையுள்ள ஸ்ரீ அருகக் கடவுள் கிருபை புரிய வேண்டுமென நாம் பிராத் திப்போமாக.

தோ. விஜயபாலன்,
1-வது உதவி உபாத்தியாயர்,
போர்டு ஸ்கூல்,
திருப்பறம்பூர்.

உதயண குமார காவிய வசனம்.

(முன் தொடர்ச்சி புத்தகம்: 3 சஞ்சிகை -1. பக்கம்- 17)

துறவு காண்டம்.

இவற்றைக் கேட்ட மன்னன்குஞ்சரத்திற் கிரங்கித் துக்க முடையவனுகி, அந்த யானையினிடம் சென்று மிக்க விசுவாசத்தோடு அதனை நோக்கி "வா ராய் மித்திரனே! நாமிருவரும் பூர்வத்தில் நண்பர்களாயிருந்தோம்; கெட்ட வினையினுல் நீ இப்போது யானையாயினை; நம் பூர்வ சம்பந்தத்தை நான் சிறி தும் உணராமையினுலே உன்னை யானை யென்றே நினைத்து வலிய கயிற் றினுல் உன்னை வரிந்து கட்டியும், நெருஞ்சி முள்ளைப் போன்ற கப்பணம் என் னும் ஆயுதத்தினுல் நீவீறிட்டலறும்படி உன்சிரசில்மோதியும், கால்களுக்கு வில ங்கிட்டு உன்னைச் சிறை செய்தும், விலங்குகளைத் துன்பப்படுத்துவது போல உன்னையும் மிகவும் துன்பப்படுத்தினேன். அந்தக் குற்றத்தை நீ பொறுப்பா யாக" என்று அதனுடம்பை பன்முறை தடவி அதற்குப் பல வுபசார வார் த்தைகள் கூறி அதன் பூர்வ விருத்தாந்தத்தையும் விளக்கிக் காட்டி, மீண்டு ம தர்ம வீரிய முனிவரை வணங்கி அவரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு னகன் சூழ்த்தன் திருமாளிகை சேர்ந்தான்.

அதன் மேல் மேற்கூறியபடி சப்த தினங்களும்சென்றபின்பு அந்த யானை

யானது உயிர் நீங்கும் நிலைமையை அடைந்தது. அதனைக் கண்ணுற்ற பணி யாளர் உடனே உதயண மன்னனிடம் சென்று வணங்கி யானையின் தன்மை யைக் கூறினர். அது கேட்ட மன்னன் உடனே யானையின் சமீபத்திற் சென் ருன். அப்பொழுது குஞ்சரமானது தேகத்தை நீத்துக் கல்பவாசி தேவனுகி அரசனை நோக்கி "மன்னனே! உலக செல்வம் அநித்தியம்; ஆதலின் நிலைத்த செல்வத்தைத் தேடுவாயாக." என்று கூறிச் சென்றது. அதன்மேல் வள்ள லாகிய உதயணன் "இந்த சம்ஸாரமானது அஸார மாகும்" என்று உலக போக த்தை வெறுத்து உடனே துறவடையக் கருதி, தன் புத்திரராகிய நரவாகன னையும், கோமுகனையும் அழைத்து அவர்களை நோக்கி "என் புத்திர சிகாமணி களே! நான் முன்னே நியமித்த படியே நீங்களிருந்து இராச்சியத்தை நடத்து வீராக; நான் தவத்திற்குச் செல்கின்றேன்." என்று கூறிவிட்டுப் பின், தன் மனைவியரிடத்தே "என தன் பிற்குரிய இல்லக் கிழத்திகளே! இவ்வுலக வாழ்வு அநித்திய மாதலின், நான் நிலைத்த வாழ்வைத்தேடும் பொருட்டுத் தவத்திற்குச் செல்கின்றேன். உங்களுடைய விருப்பம் யாதோ அதனைத் தெரிவிப்பீராக" என்றனன். அவர்கள் "சுவாமி! யாங்களும் உம்முடனே வருகின்றோம்; எங் களுக்கும் அத்தவமே உரிய பொருளாகும்" என்றனர். அதன் மேல் உதய ணன் தன் மந்திரிகளிடத்தே தன் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்க, அவர்கள் அதற் கிஸைந்ததோடு தாங்களும் தவம் செய்வதற்கு உடன் வருவதாகக் கூறினர்கள் பின்னர், உதயணன் தன் புதல்வர்களிடத்தே விடை பெற்றுக்கொண்டு, தன் மனைவியர் நால்வருடனும் உருமண்ணு, விடபகன், யூகி, வயந்தகன் என்னும் அமைச்சர் நால்வருடனும், புறப்பட்டு மருமலர் நிறைந்த சோலையிலே வாசஞ் செய்து கொண்டிருந்த தரும வீரிய முனிவரிடம் போய்ச் சேர்ந்தான்.

அவ்வாறு சேர்ந்த பின் அம் முனிவரைக் கண்டு அவர் பாதங்களில் வீழ் ந்து நமஸ்கரித்து நாத்தழும் பேறும்படி பலவகையான ஸ்தோத்திரங்களைச் செய்து அவரை நோக்கி "சுவாமி அடியேன் உலக இன்பத்தில் வெறுப் புற்று என்னைச் சார்ந்தவர்களோடு தவத்தை விரும்பி வந்தேன். ஆதலின் தாங் கள் பரிபூரண கிருபை செய்து எங்களுக்குத் தவ மார்க்கத்தினைப் போதித்தரு ளல் வேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். அவர் அவ்வாறே அம்மன் னன் வேண்டுகோட் கிணங்கி அவனுக்கும் மற்றையர்க்கும் தவ மார்க்கத் தினை யும் ஞான மார்க்கத்தினையும் உபதேசித் தருளினர்.

இன்னும் வரும்,

வி. ஆறுமுகஞ் சேர்வை

ஆரணி ஜைன தரும சமஸ்கிருத பாடசாலை.

இவ்வருஷம் சித்திரைமீ 9உ முதல் நடந்த ஆரணி ஜைன சகோதர சங்கத்தின் வருடாந்திரக் கொண்டாட்டத்திற்கு நாம் சென்றிருந்த காலத்தில் ஷை சங்கத்தாரால் ஷை கொண்டாட்டம் மூன்று தினங்கள் வரை வெகு விமரிசையாக நடத்தப் பட்டதோடு ஷை பாடசாலையும் 23—4 20 ல் திறந்து வைக்கப் பட்டது. அப்பொழுதே பல ஜைன கன தனவான்கள் 500-ரூபாயிலிருந்து 1-ரூபாவரையில் தங்கள் தங்களுக்கியன்றவளவு பொருளுதவி செய்தார்கள். அன்று தினமே ரூபா 2000—0—0 க்கு மேல் சேர்ந்து விட்டது. ஆரம்ப தினத்திலேயே ஜைன தனவான்கள், தம் மதாபி விருத்தியைக் கருதி இதன் விஷயத்தில் இவ்வளவு அபிமானம் காட்டியதனுலேயே இது நாளடைவில் விருத்தியடையுமென்பதில் சந்தேக மில்லை. சங்கங்கள் செய்ய வேண்டிய காரியங்களில் இதுதான் முக்கிய மானது. இந்தச் சங்கமானது ஆரம்பித்த சில மாதங்களுக்குள்ளாகவே மத விருத்திக்காக அநேகம் அருமையான காரியங்களை யெல்லாம் செய்து வருகின்றது. இதன் விஷயங்கள் ஒவ்வொன்றும் மிகவும் கொண்டாடத் தக்கன. இந்தக் கொண்டாட்ட மூன்று தினங்களிலும் இச்சங்கத்தின் அங்கத்தினர் எம்போலியரை வரவேற்று ஒவ்வொருவர்க்கும் தக்கவாறு உபசாரம் புரிந்து மிக்க பிரயாசை யுடன் நடத்திய நடபடிக்கைகள் மிகவும் கொண்டாடத் தக்கன. மற்ற ஜைன சங்கங்களும் இவ்வாறே ஒவ்வொரு நற்காரியங்களிலும் பிரயாசை யெடுத்து வரும் பக்ஷத்தில் ஜைனமதம் விருத்தி யடையு மென்பதில் ஐயமே யில்லை.

பத்திராதிபர்.

சந்தா நேயர்க் கோர்விஞ்ஞாபனம்.

கருமசீல நேயர்களே!

இப்போது நேர்ந்திருக்கும் கடுதாசிப் பஞ்சம் முதலிய பல அசந்தர்ப்பங்களால் கொஞ்சநாளாகச் சீலன் வெளிவரத் தாமதமாயிற்று. எனினும், காரணத்தை, உணர்ந்து நேயர்கள் எல்லோரும் அவ்விஷயத்தைப் பற்றிக் குறை கூறாமலே பொறுமையுடனிருந்தீர்கள்; இதைபற்றி நாம் மிகவும் திருப்தியடைகிறோம். நீங்கள் இவ்வாறு பொறுத்திருந்தது 'தருமசீலன் நமது சொந்தப் பத்திரிகை' என்னும் அபிமானத்தினுலேயே எற்பட்டதென்பது நன்கு விளங்குகின்றது. இந்த அபிமானத்தை நீங்கள் எப்பொழுதும் வைத்திருப்பீர்களானுல், எவ்வித இடையூறுகள் வரினும் பத்திரிகை தளர்வுறாது விருத்தியடையுமென்பது நிச்சயம். ஆதலின், நண்பர்கள் ஒவ்வொருவரும் மேன் மேலும் சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துச் சீலனை ஆதரிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

சிலசந்தா நேயர்கள் சென்ற வருஷத்துச்சந்தாத் தொகையையும் ஏதோ

அசந்தர்ப்பத்தால் செலுத்தாமல் வைத்திருக்கின்றனர். இந்த நெருக்கடியான காலத்தில் இவ்வாறு சந்தாத் தொகை பாக்கி யிருப்பதால்சீலனுக்குக் கஷ்டமுண்டாகுமென்பதை நாம் சொல்லாமலே ஒவ்வொருவரும் உணர்வர். ஆதலின் ஷெ பாக்கித் தொகையைச் செலுத்தி விடுவதோடு இவ்வருஷ சந்தாத் தொகையையும் உதவிச் சீலனை ஆதரிக்கும்படி நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். இனி பத்திரிகை தாமதிக்கக்காரணமில்லை. ஒவ்வொரு மாதமும் கிரமமாக வெளிவரும்.

பத்திராதிபர்.

தருமசீலன் அநுபந்தம்.

தர்ம சாகரசு சுவாமிகள் சத் சங்கம்.

ஸ்ரீசைலபுர மென்னும் திருப்பறம்பூரில் சித்தார்த்தி ஸ்ரீ மாசி மீ 22உ வெள்ளிக்கிழமை யன்று தர்மசாகர சுவாமிகள் சத் சங்கம் கூடிற்று. இச்சங்கத்திற்கு கள்ளப்புலியூர், ஸ்ரீமான் அப்பாசாமி சாஸ்திரியார் அவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்தார்கள். அடியிற் கண்ட கனவான்கள் கீழ்க்கண்ட விஷயங்களை மிக்க தெளிவாக உபன்யாசித்தார்கள்.

உபந்நியாச விவரம்.

ஸ்ரீமான் கல்ல அகஸ்தியப்ப நயினார் அவர்கள்- நமது எதிர்கால நிலைமை
,, காவல் பத்திரபாகு நயினார் ,, ஜினசேனாச்சாரியார், வாமனாச்சாரியார், முதலியவர்களின் பெருமை.
,, ஜைனகெஜட் பத்திராதிபர் ஸ்ரீமான் C. S. மல்லிநாத் ஜெயின்- ஆத்மாவின் சுற்றம்.
,, ஜினதாச நயினார்- ,, நமது கடமை.

இவ்விஷயங்களை ஷெ உபந்நியாசகர்கள் முறையே உபந்நியசித்து முடித்த பின்பு, அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் முடிவுரையாகச் சில விஷயங்கள் பேசி முடித்ததும் மோகனீய கர்மத்தைப் பற்றி ஓர் விரிவான பிரசங்கம் செய்தார்கள். பிரசங்கம் முடிந்ததும் சந்தனம் தாம்பூலம் வழங்கப்பட்டுச் சபை கலைந்தது.

தீ. மே. புஷ்பநாதன்.

இரௌத்திரி ஸ்ரீ சித்திரை மீ 9உ அக்ஷய திரிதியையாகிய சுத்த புண்ய தினத்தன்று ஆதீஸ்வர ஸ்வாமிக்கு விசேஷபூஜைகள் நடந்த பின்பு, மேற்கண்ட தர்மசாகர ஸ்வாமிகள் சத்சங்கத்தாரால் ஒரு சபை கூட்டப்பட்டது.

நடவடிக்கைகள்.

பார்ஸ்வநாத நயினார் அவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்தார்கள்.

உபன்யாச விவரம்.

ஸ்ரீமான் க. அகஸ்தியப்ப நயினார் அவர்கள் "மதக்கொள்கை"
,, மே. புஷ்பநாத நயினார் ,, "நமது கடமை ,,
,, க. அய்யாதுரை நயினார் "அறிவு இன்றி அமையாதது

இவர்கள் இவற்றைப் பிரசங்கித்த பின்பு அக்கிராசனர் சங்கத்தின் அவசியத்தைப் பற்றியும், ஒற்றுமையைப் பற்றியும், உபந்நியசித்தனர். பின்பு சபை கலைந்தது.

தி. ச. சக்கிரவர்த்தி.

பேரணி ஜைன சகோதர ஷட்கிராம சங்கம்.

பேரணி, கீழ்வைலாமூர், முட்டத்தூர், மேழியனூர், செண்டியம்பாக்கம், கப்பியாம்புலியூர், ஆகிய ஷட்கிராம சிராவகர்கள், கீழ்வைலாமூர் ஜினசைத்தியாலயத்தில், நிகழும் இரௌத்திரி ஸ்ரீ சித்திரை மீ 9வ அக்ஷயதிரிதியையாகிய சுத்த புண்ணிய தினத்தன்று சங்கம் கூடினார்கள். ஆதீஸ்வரஸ்வாமிக்கு அஷ்டவிதார்ச்சனைகள் முதலாய சிறப்புக்களியற்றி முடிந்ததும், இரவு 7 மணிக்கு கீழ்க்கண்ட விஷயங்கள் உபந்நியசிக்கப்பட்டது.

இச்சங்கத்திற்கு, சென்னை இராஜதானி ஜைனர் சங்கத்தின் அக்கிராசனர் ஸ்ரீமான் A. P. சந்திரநாத நயினார் அவர்கள் அக்கிராசனம் வகிக்கவேண்டுமென மணியம் ஸ்ரீமான் அருக்ககீர்த்தி நயினார் அவர்கள் பிரேரேபிக்க, சங்கத்தாரது ஆரவாரகரகோஷத்தினிடையே அவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்தார்கள். அக்கிராசனர் முன்னுரைப்பிரசங்கம் செய்த பின்பு அடியிற் கண்ட கனவான்கள் கீழ்க்கண்ட விஷயங்களைப் பற்றி உபந்நியசித்தனர்.

உபந்நியாச விவரம்.

ஸ்ரீமான் குப்புசாமி நயினார் அவர்கள் "சிராவகநிலை"
,, பத்மராஜ நயினார் ,, "ஜீவகாருண்யம்"
,, பத்ரபாகு நயினார் ,, "அக்ஷயதிரிதியை மகத்துவம்"
,, சிம்மசந்திர நயினார் ,, "ஜைனர்களும், பூர்வீகமும்"
,, சோமப்பிரபை நயினார் ,, "வட இந்திய ஜைனர்களின் அபிவிருத்தி"
,, அபராஜித நயினார் ,, "லோகஸ்வரூபம்"
,, சந்திரகீர்த்தி நயினார் ,, "சங்கம்"
,, அப்பாவு உபாத்தியாயர் ,, "மானிட ஜென்மம்"
,, பார்ஸ்வநாத நயினார் ,, "ஒற்றுமை"

இவை முடிந்த பின் அக்கிராசனர், சங்கத்தின் அவசியத்தைப்பற்றி முடிவுரைப் பிரசங்கம் செய்து ஆசனத்திலமர்ந்தனர். பின்பு, ஷெ சங்கத்திற்கு காரிய நிர்வாக அங்கத்தினரை நியமிக்கவேண்டிய விஷயமாய் ஆலோசித்துக் கீழ்கண்ட கனவான்கள் காரிய நிர்வாக அங்கத்தினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்

காரிய நிர்வாக அங்கத்தினர்கள்.

ஸ்ரீமான் K. A. தனபால நயினார் அவர்கள் "அக்கிராசனாதிபதி"
,, சந்திர கீர்த்தி நயினார் அவர்கள், உப அக்கிராசனாதிபதி
,, A. செல்வரசு நயினார் ,, "காரியதரிசி"
,, P. பத்மராஜ நயினார் ,, "உப காரியதரிசி"
,, குப்புசாமி நயினார் ,, "பொக்கிஷதார்"

இந்தஅங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த பின்பு, சந்தனம் தாம்பூலம் வழங்கப்பட்டுச் சபை கலைந்தது.

காரியதரிசி.

பேரணி ஜைன சகோதர சங்கம்.

தருமசீலன் அநுபந்தம்.

ஷை சங்கம் 2வது மீட்டிங்.

ஷை 2-வது மாதாந்தர சங்கம் இரௌத்திரி ஸு வைகாசி மீ 15 உ பெ ண்டியம் பாக்கம் கிராமத்தில் கூடிற்று. இச்சங்கத்திற்கு ஸ்ரீமான் K. A. தம பால நயினார் அவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்து ஒற்றுமை ஒழுக்கம் முதலிய விஷயங்களை முன்னுரையாக உபந்நியசித்து ஆசனத்திலமர்ந்த பின்பு அடியிற் கண்ட கனவான்கள் கீழ்க்கண்ட விஷயங்களை முறையே உபந்நியசித்தார்கள்

உபந்நியாச விவரம்.

ஸ்ரீமான் குப்புசாமி நயினார் அவர்கள் (ஸ்ரீவீர வர்த்தமான ஸ்வாமிகள் பஞ்ச கலியாணம்.)

,, ஜோதியம் அய்யண்ண நயினார் ,, (அநித்தியம்)
,, இராயபுரம் P R. வஜ்ரபாகு நைனார்- (கலம்பகம்)
,, மேல் மின்னல் M. சக்கிரவர்த்தி நயினார் (நமது வேலை)
,, ஆல கிராமம் பெரிய அய்யண்ண நயினார்- (சத்சங்கம்)
,, சிகாமணி ,, (கல்வி)

இவை முடிந்த பின் அக்கிராசனர் அவர்கள் முடிவுரையில் சங்கம் நல்ல வேலை செய்வதற்கு, சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களும் மற்றவர்களும் சுப அசுப விசேஷ காலங்களில் சங்கத்திற்கு நன்கொடை யளிக்க வேண்டுமென்னும் விஷயமாய் உபந்நியசித்த பின்பு மங்கள வாழ்த்துடன் சபை கலைந்தது.

P. A. செல்வாசு,
V. B. பத்மராஜன்,
காரிய தரிசிகள்.

ஓர் தனிச் சங்கம்.

போளூர் தாலுக்கா, "காம்பலூர்" என்னும் கிராமத்தில் இரௌத்திரி ஸு வைகாசி மீ 10உ ஸ்ரீமான் பூண்டி அப்பாண்டை நயினார் அவர்கள் இல்லத்தெதிரில், ஆரணி ஜைன சகோதர சங்கத்தாரது நன் முயற்சியினால், ஸ்ரீமான் சோமநாத நயினார் அவர்களின் அக்கிராசனத்தின் கீழ் ஓர் சங்கம் கூடிற்று.

உபந்நியாச விவரம்.

ஸ்ரீமான் A. V. வர்த்தமான நயினார் அவர்கள் "சீர்திருத்தம்"
,, P. அய்யண்ண நயினார் ,, (நமது கடமை)
,, திருமலை பிரதா பேந்திர உபாத்தியாயர்- "சிரேணிக மகாராசன் சரிதம்"

இவை உபந்நியாசிக்கப்பட்ட பின் அக்கிராசனர் முடிவுரைப் பிரசங்கம் செய்தனர். பின்பு, ஸ்ரீமான் பூண்டி அப்பாண்டை நயினார் அவர்கள் தங்கள் கிரஹத்தில் நடந்த விவாகத்தின் ஞாபகார்த்தமாக ஆரணி ஜைன சகோதர சங்கத்திற்கு 15 ரூபாய் பெறக்கூடிய கெடியாரம் ஒன்று நன்கொடை யளித்தனர். பின்பு மங்கள வாழ்த்துடன் சபை கலைந்தது.

கண்டு களித்தேன்.

பத்திரிகை வரவு.

வைசிய மித்திரன்.

இத்தலைப் பெயரமைந்த பத்திரிகை யொன்று நம்பார்வைக்கு வரப்பெற்றோம். இது, நந்தமிழ் நாட்டில் நிதியாலும், மதியாலும், அறத்தாலும், வரத்தாலும், கொடையாலும், இசையாலும், ஜாதி ஒற்றுமையாலும், மாநிலமதிக்கும் வாணிபத்தாலும், தெய்வ பக்தியாலும் சிறந்து விளங்கும் வைசிய வகுப்பாராகிய நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார்க்கு முக்கிய உறைவிடமாகிய காரைக்குடி யென்னும் சிறுநற்பதியில், பிரதி சோமவாரந் தோறும் வெளிவரும் இனிய தமிழ்ப் பத்திரிகை. நகரத்தாராகிய வைசியர் சார்பை மிகுதியும் உடையது. உலகத்தில் ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் தத்தம் ஜாதி மத முன்னேற்றத்திற் கனுகூலமாகப் பத்திரிகை யொன்றோ பலவோ இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாம். இது பற்றியே ஒவ்வொரு வகுப்பாருள்ளும் தங்களுக்கெனச் சிறப்புப் பத்திரிகைப் பிரசுரங்கள் வெளி வருகின்றன. அவற்றைக் கொண்டே அவ்வகுப்புக்களில் அநேகம் நன்மைகள் நிகழ்கின்றன. இந்த நோக்கத்தைக் கொண்டே இப்பத்திரிகையும் வைசியர்க்கெனச் சிறப்புப் பத்திரிகையாக வெளி வருகின்றது. உலகத்தில் ஒற்றுமையால் விருத்தியடைவதற்கு நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார்களையே உதாரணங் காட்டி நம் சீலன் முதல் வருடச் சஞ்சிகைகளில் ஒன்றில் வியாச மொன்று விரிவாக வரைந்திருக்கின்றோம். அதனால் நகரத்தார்களின் உயர்வைப் பற்றி நன்குணரலாம். இத்தகைய அவர்களின் சார்பைப் பெற்று வெளிவரும் இவ் 'வைசிய மித்திரன்' என்னும் பத்திரிகை மிக்க செல்வாக்குடன் நடக்குமென்பதைப் பற்றி நாம் ஒன்றும் கூற வேண்டியதில்லை. அதனை உலகம் ஓதாதுணரும். தேவ கோட்டையிலும் இவ்வகுப்பாருக்கென்று ஒரு பத்திரிகை நடந்து வந்தது. அதுவும் நல்ல விதத்தில் நடந்து வருமென்றே நினைக்கிறோம்.

இவ் வைசிய மித்திரன் ஒரு வகுப்பினரைச் சார்ந்த சிறப்புப் பத்திரிகையாயினும் பொதுவாக எல்லா வகுப்பாருக்கும் பயன் படக்கூடியதே. இதில், கைத்தொழிலைப் பற்றிய விஷயங்கள், தேச நன்மையான காரியங்கள், விவசாயக் குறிப்புக்கள், இந்தியாவின் புராதன நிலைமைகள், கல்வி சம்பந்தமான விஷயங்கள், சுகாதாரக் குறிப்புக்கள், நீதி மொழிகள், அன்னிய தேச சுயதேச வர்த்தமானங்கள், தமிழ் விருத்திக்கான விஷயங்கள், வாணிபத்தைப் பற்றிய விஷயங்கள், உலகத்தில் நிகழும் அதிசய சம்பவங்கள் முதலிய அநேகம் விஷயங்கள் வெளி வருகின்றன. இது செவ்விய தமிழ் நடை அமைந்தது. தமிழர் எல்லோருக்கும் மிகவும் உபயோகமானது. ராயல் முழுச்சீட்டு இரண்டு கொண்டது. அரைச் சீட்டில் நான்கும், பக்கம் எட்டுமாகும். வருஷ சந்தா ரூபாய் 5—0—0.

வேண்டுவோர் "வைசிய மித்திரன் ஆபீஸ் காரைக்குடி" என்ற விலாசத்திற் கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பத்திராதிபர்.